

יד רחל מרכזים חינוכיים טיפוליים (ע"ר)
Yad Rachel Educational & Therapeutic Centers

עמ'ס וסיפורים

מטרת הפעילות:

חשיפת הילדים לסיפורי עמים שונים

הציוד הנדרש:

הגדרה של סיפור עם (מצ"ב בהמשך)
ארבעה סיפורי עם קצרים (מצ"ב בהמשך)
פלסטלינה בצבעים שונים
שמניות בריסטול
מספריים
שיפודי עץ
טושים וצבעים
תלבושות שונות
דפי 4A

הכנות מוקדמות:

יש להדפיס את סיפורי העם הנבחרים, רצוי לקשט ולניילן אותם.
יש להכין 4 פינות במרחב המועדוני, שבכל פינה תתקיים פעילות שונה

מהלך הפעילות:

הפעילות בנויה ממעבר בין תחנות. בשלב הראשון מקיימים שיחה קצרה על משמעותם של סיפורי עם ולאחר מכן מתחלקים לארבע תחנות. בכל תחנה ישמעו הילדים סיפור עם כלשהוא ויצטרכו להציגו במליאה בדרך שונה.
תחנה ראשונה: דמויות על שיפוד. הילדים ישמעו בתחנה זו את סיפור העם הארמנית "כד הזהב" המופיע בקישור הבא:

<http://www.sefer-li.net/zlotox.pdf>

לאחר שישמעו את הסיפור, כל ילד יקבל חומרי יצירה ויצטרך להכין את אחת מהדמויות המופיעות בסיפור ולהדביקה על שיפוד עץ. בהמשך ימחיזו את הסיפור בעזרת הדמויות שהכינו.

יד רחל מרכזים חינוכיים טיפוליים (ע"ר)
Yad Rachel Educational & Therapeutic Centers

תחנה שנייה: הצגה. הילדים ישמעו את סיפור העם הסיני "האיכר והקיסר" המופיע בקישור הבא:

<http://www.sefer-li.net/sin.pdf>

לאחר שישמעו את הסיפור, יקבלו תלבושות מתאימות וימחזו את הסיפור, כשהם בעצמם משחקים את הדמויות

תחנה שלישית: קומיקס. בתחנה זו ישמעו הילדים את סיפור העם האינדיאני "צב המים וזאבים" המופיע בקישור הבא:

<http://www.sefer-li.net/terapin.pdf>

לאחר מכן כל ילד יצטרך לצייר על דף נייר קטע מסוים מהסיפור לפי דמיונו. את הציורים ניתן לכרוך ולהפוך לחוברת קומיקס המתארת את הסיפור עצמו דרך ציורים

תחנה רביעית: פלסטלינה. הילדים ישמעו את סיפור העם האוסטרלי המופיע בקישור הבא:

<http://www.sefer-li.net/kangu.pdf>

לאחר מכן כל ילד יקבל פלסטלינה ויצטרך ליצור את אחת הדמויות. בעזרת דמויות הפלסטלינה הם יצטרכו להמחזי את סיפור העם

הגדרה של סיפור עם מתוך ויקיפדיה:

סיפורי עם או אגדות, הם סיפורי פולקלור נפוצים, אשר דרך הפצתם היא לרוב מפה לאוזן. בדרך כלל, המחבר הוא אנונימי ואין מקום וזמן מוגדרים. סיפורי העם, ככל יצירת פולקלור, מהווים חלק בלתי נפרד מן ההיסטוריה של תרבות מסוימת.

סיפורי עם נהוגים ונפוצים בכל תרבות ידועה, ולרוב מכילים שילוב של מאפיינים כלל אנושיים ומאפיינים ייחודיים לתרבות בה מסופר הסיפור. דוגמה לשילוב כזה בין המקומי לכללי הינם האויקטיפים: סיפורים הקיימים בתרבויות רבות, אך מסופרים באופן שונה בכל תרבות, בהתאם למאפייניה.

הסיפור העממי הוא ביסודו שמיעתי, נמסר מדור לדור על ידי מסרנים. המסרנים הצטיינו בזיכרון מעולה ובכושר משחק. פעולת העברת הסיפור נקראת "היגוד", והיא נעשתה בפני קהל, בסיטואציה עממית (משפחה, בית-ספר, וכדומה). המסרנים היו גם יוצרים, שהתאימו את העלילה לרוח התקופה אך נשארו נאמנים לאמצעים האומנותיים של הסיפור העממי. משמעותם של סיפורי העם נובעת מהסיטואציה בה סיפרו אותם, לא פחות מאשר מתוכנם. רבים מסיפורי עדות ישראל נכתבו לאחר שעברו מפה לאוזן. חוקרים רבים חקרו את הספרות העממית ומצאו שיש חוקים (יסודות) החוזרים על עצמם בסיפורי העם. חקר סיפורי העם, יחד עם אלמנטים נוספים השייכים לפולקלור, נקרא אתנופואטיקה.

יד רחל מרכזים חינוכיים טיפוליים (ע"ר)
Yad Rachel Educational & Therapeutic Centers